

echter voor een onregelmatigheid, doordat ze in taëls van 70 $\frac{3}{4}$ stuiver, of in de Nederlandse waarde van een Spaanse reaal zijn berekend en de overige lading volgens de in Azië gebruikelijke reductie, waarbij de taël op 88 stuiver komt. De kamers die niet delen in de retouren uit China, worden zo benadeeld. Men brengt dit onder de aandacht en verzoekt om instructies hoe in het vervolg daarin te handelen. In het bijzonder wordt gewezen op de besluiten van 30 januari, 7 en 14 februari 1764 over een pak gewoon gebleekt guinees. [fol. 2030] Bij inspectie van de textiel die vorig najaar met de Sloterdijk uit Coromandel werd aangevoerd, bleek dat er binnenin tien vochtige en gevlekte stukken zaten. Men vreesde dat er meer van zulke pakken zouden zijn, maar het was te laat om dat na te gaan. Voor de tweede verzending werd aan de administrateurs in de westzijdse pakhuizen en de opperkooplieden van het kasteel te Batavia uitleg gevraagd wie had verzuimd dit tijdig op te geven. Deze verantwoording is bij genoemde besluiten van 7 en 14 februari gevoegd. Een finaal besluit is uitgesteld totdat Heren XVII hebben bericht hoe de kwaliteit van de overige pakken is geweest. [fol. 2031] Bij het lezen van de brieven uit Ceylon was men onzeker of het gevraagde rapport over de kwaliteit van enige pakken textiel in het retour van 1760 door het voormalig hoofd van de Mahabadde, koopman Jan van der Weerd, met enige papieren over de toestand van de kaneellanden van de Compagnie, wel direct vandaar aan Heren XVII was toegezonden. Voor de zekerheid zijn ze in kopie bijgevoegd. Voor het wegzenden van het retourschip is nog wel op berichten uit Ceylon gewacht, maar toen dit vruchteloos bleek te zijn, is besloten het overmorgen te laten vertrekken. De eerste beëdigde klerk op de algemene secretarie [fol. 2032] Paulus Godefridus van der Voort zal tot het eind van Straat Sunda meezeilen om, als er nog een schip uit Ceylon wordt ontmoet, de brieven vandaar naar Nederland door te zenden. Met de brigantijn het Zeepaard, die een lading tin meebracht, zijn nog uit Malakka brieven van 31 maart en 6 april 1764 ontvangen)

--- continerende dat den regent van Riouw Dain Cambodia aan het ministerie berigt heeft dat de koning van Trangano sig zoude verbonden hebben met den piraat Radja Ismaël, soon van den overleeden Radja Mahometh, teneynde naar Siac af te zakken, en daar, alles overmeestert zijnde, dan selfs naar Malacca sig te begeven. Waaraan de ministers seggen wel in het geheel geen geloof te kunnen weigeren, dog dat het hen teffens bijna onaannemelijk voorkomt dat Radja Trangano, buyten eenige bedenkelijke reedenen, sig so ontrouw tegen de Compagnie gedraagen zoude. En gissen dus of den toeleg niet eer weesen zoude om voor gemelde Radja Ismaël het Johoorsche rijk in te nemen, wyl het tog overbekend zij, hoezeer men de Bougineesen daar moede is.

Dog schoon ook dit laatste maar waar was, dan zoude zo een vijandelijke nabuur als Radja Ismaël maar van seer schadelijke uytwerkselen zijn. En (vervolgen de ministers) veronderstellende dat het dessein is op Siac, dat het daar ten aansien van de residentieplaats van Radja Alam onweerbaar gestelt is, wyl dat sorgeloos vorstje op al de aanmaningen om sig in een defensieven staat te stellen geen acht schijnt te slaan.

Fol. 2032r-2033v.

(De bezetting van Pulau Pintu Gedong kan dus vandaar geen hulp verwachten, noch vanuit Malakka, afgezien van enige geringe steun. Het bestuur te Malakka vraagt daarom om 120 militairen en 30 zeevarenden. [fol. 2034] Uit het voorafgaande is duidelijk dat deze manschappen, al was het maar voor een gedeeltelijke invulling, uit Nederland zullen moeten komen. Er zal alles aan gedaan worden om nadelige gevolgen te voorkomen. Over vestiging van Engelsen op Riau wordt niets gezegd, dus zal dat wel een loos gerucht zijn. Verder wordt verwezen naar de beantwoording van de bestelling voor 1764 van retourgoederen voor Nederland. Men bidt voor de grote belangen van de Compagnie en voor de geliefde Heren XVII. [fol. 2035] Ondertekening.)